

المپیک

ستاره‌های ناگام المپیک

برخی از ورزشکارانی که در المپیک ۲۰۲۰ توکیو نتوانستند موفق ظاهر شوند، سه سال بعد نتوانستند حتی جواز حضور در المپیک پاریس را به دست آورند چه برسد به این که بخواهند از عنوان قبلی خود دفاع کنند.

به گزارش ایسنا، ترکیب کاروان ایران برای حضور در المپیک ۲۰۲۴ پاریس در حال کامل شدن است و در این دوره شاهد غیبت ستاره‌هایی هستیم که نتوانستند جواز حضور در المپیک پاریس را به دست آورند.

این ستاره‌ها در المپیک ۲۰۲۰ توکیو خود را مطرح کردند اما موفق نشدند روند موفقیت‌شان را ادامه دهند و چهره‌های المپیکی ناگام در این دوره لقب گرفتند.

کاروان ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو صاحب سه مدال طلا، دو نقره و دو برنز شد. تنها مدال **آور**ان نقره و برنز در المپیک پاریس هم حضور دارن و طلائی‌هایی ایران حتی جواز حضور در المپیک را به دست نیاوردند.

وضعیت مدال **آور**ان المپیک ۲۰۲۰ توکیو برای حضور در المپیک پاریس:

طلا

سجاد گنج‌زاده در کاراته: مسابقات کاراته تنها در المپیک توکیو حضور داشت و این رشته در المپیک پاریس نیست. محمدرضا گرابی در کشتی فرنگی: او در یک رقابت داخلی به سعید اسماعیلی باخت و المپیک پاریس را از دست داد. جواد فروری در تیراندازی: او در المپیک توکیو توانست با گرفتن مدال طلا، تاریخ‌سازی کند اما در المپیک پاریس حتی موفق به گرفتن سهمیه هم نشد.

نقره

حسن یزدانی در کشتی آزاد: یزدانی با وجود جراحی کتف که انجام داد نتوانست در تورنمنت مجارستان مدال طلا بگیرد و نماینده ایران در وزن ۸۶ کیلوگرم المپیک پاریس باشد. او یک طلا و یک نقره المپیک دارد و برای سومین مرتبه به المپیک می‌رود.

علی داودی در وزنه‌برداری: داودی نتوانست برای المپیک پاریس دو سهمیه دسته فوق سنگین را بگیرد. او در برای گرفتن دومین مدال المپیک خود رقابت سنگینی را با سه وزنه‌بردار گرجستان، بحرین و ارمنستان دارد.

برنز

امیرحسین زارع در کشتی آزاد : زارع برای المپیک پاریس هم نتوانست سهمیه بگیرد و از شانس‌های اصلی کسب مدال طلا برای ایران محسوب می‌شود.

محمدهادی ساروی در کشتی فرنگی: ساروی نیز نماینده ایران در المپیک پاریس است، جدا از طلائی‌ها نفراتی بوده‌اند که در المپیک توکیو عملکرد خوبی از خود به جا گذاشتند اما در المپیک پاریس غیبت دارند:

نازنین ملایی در قایقرانی: ملایی در المپیک توکیو توانست برای اولین‌بار رویینگ ایران را به فینال B برساند و با کسب مقام یازدهمی المپیک، تاریخ‌سازی کرد. او در انتخابی تیم ملی شرکت نکرد و در نهایت به انتخابی المپیک اعزام نشد و المپیک را از دست داد.

دانیال شهبخش در بوکس: او با گرفتن مدال قهرمانی جهان تاریخ‌سازی کرد و در المپیک توکیو هم حضور داشت که تا مرحله یک هشتم نهایی پیش رفت. شهبخش برای المپیک پاریس موفق به گرفتن سهمیه نشد.

تیراندازی

واکش خدمتی

به اعزام نشدن به جام جهانی مونبخ

عضو تیم ملی تفنگ با گلابه از اعزام نشدنتن به جام جهانی مونبخ از رفتار فدراسیون تیراندازی در قبال او انتقاد کرد.

نجمه خدمتی در گفت و گو با ایسنا، در خصوص اعزام نشدنتن به جام جهانی مونبخ اظهار کرد: قرار بود من و سبقت‌لالیی به عنوان رزرو المپین‌ها به جام جهانی مونبخ اعزام شویم برای همین هم وزای شینگن برای ما صادر شد اما یک روز قبل از اعزام از لیست حذف شدم. وقتی پرس و جو کردم به من گفتند تنها المپین‌ها اعزام می‌شوند ولی حرفشان تغییر کرد و افرادی که حتی شانس کسب سهمیه از طریق رتینگیک را هم نداشتند اعزام شدند.

وی گفت: خواستم با هزینه شخصی بـه مونبخ بروم اما قبول نکردند. پاسپورتم را هم نگه داشتند و به من ندادند. من اگر می‌خواستم به کشور دیگری بروم که قبلا می‌رفتم.

خدمتی افزود: اکنون هم می‌خواهم با دلیل فنی به من پاسخ دهند که چرا با وجودی که رکورد تفنگ بادی سه وضعیت ایران در اختیار من است به مونبخ اعزام نشدم. دیروز به من گفتند تصمیم مریبی این بوده که من اعزام نشوم اما خانم طالبی مریام می‌گوید فدراسیون با اعزامم مخالفت کرده است. من نمی‌دانم چه باید کنم و منتظر جواب فنی از سمت فدراسیون هستم. تمام وقتم را برای این رشته گذاشتم و دوست دارم بدانم در حالی که همه تلاش خودم را کردم و بهترین نتیجه‌ها را در رکوردگیری‌ها و اعزام‌های برون مرزی داشتم، چرا به مونبخ اعزام نشدم.

خدمتی گفت: من همیشه در انتخابی‌ها جز نفرات برتر اول تا سوم بودم و هیچ وقت برای من تبعیضی قائل نشدند.

من حتی می‌توانستم سهمیه المپیک را در اندونزی بگیرم اما در ترکیب اصلی تیم نبودم که اگر بودم هم مدال افرادی و هم سهمیه المپیک می‌گرفتم.

وی در ادامه گفت: در تیراندازی سهمیه به شخص داده نمی‌شود. باید رکوردها را ببینند و بعد برای اعزام‌ها تصمیم‌گیری کنند. من قبند خداحافظی ندارم و می‌توانم برای المپیک ۲۰۲۸ سهمیه بگیرم چون توانایی خود را می‌شناسم.

کار سرمربی قرمزها در تهران به پایان رسید؟

رونمایی از گزینه‌های جانشینی اوسمار

باشگاه پرسپولیس پیشنهاد شده‌اند:

دراگان اسکوچیچ

اولین گزینه برای ما نام‌آشناتر از سایرین بود، بعد از انتشار خبر جدایی اوسمار، مدیران پرسپولیس بلافاصله سراغ یافتن جانشین او رفتند و در این بین شنیده می‌شود از طریق برخی واسطه‌ها مربی سابق تیم ملی به باشگاه پرسپولیس پیشنهاد شده، البته هیچ‌کدام از مسئولان باشگاه پرسپولیس به صورت رسمی این خبر را تایید نکردند اما شنیده‌ها حاکی از آن است که اسکوچیچ یکی از گزینه‌های جدی مدیران باشگاه پرسپولیس برای جانشینی اوسمار محسوب می‌شود.

انیتشین آسیا

گزینه پیشنهادی دیگر به پرسپولیس، پیتر شگرت سرمربی موفق تاجیکستان در جام

ملت‌های آسیا است که به دلیل روحیه تلاشگرش و شعار تاجیکستان به پیش، حسایی در فضای مجازی ایران وایرال شد. سرمربی کروات که بعد از سرمربیگری در مالدیو و افغانستان، موفق شد با تیم ملی تاجیکستان در اولین حضور این تیم در جام ملت‌ها به مرحله یک‌چهارم نهایی صعود کند برای ادامه کار در تاجیکستان

به توافق نرسید و درحال حاضر بدون تیم است. این مربی هم توسط مدیر برنامه خود به پرسولیس پیشنهاد شده است. مربی خورفکان امارات در لیگ ۱۴ تیمی کسب نتایج ضعیف قراردادش تمدید نشد، این روزها به باشگاه پرسپولیس پیشنهاد شده است و حتی در فضای مجازی بیخ باشگاه پرسپولیس را فالو کرد. از آنجایی که مدیر برنامه این مربی با اوستون اورونوف مشترک است، احتمال دارد درویش به دلیل خاطره خوش خرید اورونوف از این راه اقدام به جذب این سرمربی هم کند. البته سرخوشان یک گزینه داخلی را هم مد نظر دارند که همکاری بسا این مربی نیازمند مرتفع کردن مشکل شخصی او است؛ البته هیأت مدیره هم اعتقاد دارند درحال حاضر گزینه داخلی در سطح پرسپولیس در بازار موجود نیست و روی این مربی نظر مثبتی ندارند اما به واسطه ارتباط خوب درویش با گزینه داخلی مد نظر، شرایط برای همکاری با گزینه مدنظر آن است که اسکوچیچ یکی از گزینه‌های جدی مدیران باشگاه پرسپولیس برای جانشینی اوسمار محسوب می‌شود.

گزینه پیشنهادی دیگر به پرسپولیس، پیتر شگرت سرمربی موفق تاجیکستان در جام

قهرمانی حسن تفتیان در فرانسه

حسن تفتیان قهرمان رقابت ماده ۱۰۰متر مسابقات دوومیدانی بین‌المللی فرانسه شد.

به گزارش ایسنا، حسن تفتیان رکوددار دوی سرعت ایران در جریان برگزاری مسابقات دوومیدانی بین‌المللی فرانسه

توانست عنوان قهرمانی ماده ۱۰۰ متر را کسب کند. تفتیان موفق شد با ثبت حد نصب ۱۰۱۰ ثانیه زودتر از سایر رقبیان از خط پایان عبور کند و عنوان نخست را به دست آورد. پس از تفتیان، دیلان ورومنت از فرانسه نایب قهرمان شد وهارولد آچی، دیگر دونده فرانسوی نیز در جایگاه سوم ایستاد. تفتیان برای کسب سهمیه بازی‌های المپیک و همچنین حضور در این بازی‌های در فرانسه به سر می‌برد.

خبیر خرم‌آباد و جشن صعود به لیگ بر تر

حسرت بزرگ فجر، چادرملو هم آمد

دامش در هفته آخر برابر سایپا به تساوی ۲-۲ ضایت داد تا اوج حساسیت را در گیلان شاهد باشیم، جایی که دامش با یک پیروزی می‌توانست خیال هواداران خود را راحت کند اما ترنجیب داد آذرانیلن در بالاترین سطح ممکن قرار بگیرد. دریا بابل اما برابر چادرملو شکست خورد تا به لیگ دسته دوم فوتبال کشور سقوط کند. دامش با ۳۲ امتیاز در لیگ آزادگان باقی ماند تا جشن بقا، هدیه وسط هفته گیلانی‌ها باشد. پرونده این فصل لیگ آزادگان هم بسته شد تا دو صعود کننده جدید به لیگ برتر داشته باشیم و داماش محبوب هم در جمع تیم‌های حاضر در لیگ دسته اول باقی بماند.

داماش هنوز زنده است

سقوط خوشه طلایی و شاهین بندرعامری به لیگ دسته دوم فوتبال کشور قطعی شده بود و هفته آخر شاهد اوج حساسیت برای مشخص شدن سومین سقوط کننده بودیم. داماش گیلان و دریا بابل دو تیمی بودند که به ریسمان لیگ آزادگان چنگ می‌زدند تا سقوط به دسته پایین‌تر را تجربه نکنند.

بازیکنان ارزانی که جواب دادند

سودآورترین بازیکنان فوتبال فانتزی

ایـن فصل بود و چهارمین دروازه‌بان امتیازآور فصل شد.

مدافعان: پدرام قاضی‌پور و یونس اکبرپور ۲ مدافع در این فصل با کمترین میزان قیمت حداقل ۱۰۰ امتیاز گرفتند. پدرام قاضی‌پور مدافع ملوان ۱۰۹ امتیاز گرفت. این بازیکن ۲ گل زد و یک پاس گل داد و ۲ بار بهترین بازیکن زمین شد. یونس اکبرپور مدافع الومنیوم ۱رک، ۴ پاس گل داد و ۱۰۴ امتیاز گرفت. **هافبک‌ها:** جواد آقایی‌پور، امیر نسایی و علی اصغر اعرابی یکی از بازیکنان شگفت‌انگیز این دوره، جواد آقایی‌پور بود. این بازیکن با ۹ گل و ۳ پاس گل یکی از موفق‌ترین بازیکنان این فصل بود (۱۲۱ امتیاز گرفت). آقایی‌پور در شرایطی جزو امتیازآورترین بازیکنان فوتبال فانتزی بود که پایین‌ترین قیمت را به عنوان هافبک

ورزشی ۹

یادداشت

آسیب شناسی فرهنگی فوتبال باشگاهی

مرتضی دهرویه

آنچه مسلم است، پس از ورود یک ورزش دسته‌جمعی به نام فوتبال حرفه‌ای از دنیای خارج به داخل کشورمان در قالب یک پروژه ورزشی و البته تفریحی، علمی و فنی با رویکرد مدرن، که اکنون دیگر بعنوان یک حجم گسترده‌ی مخاطب، طیف وسیعی از جامعه را درگیر خود می‌کند می‌توان آن را یک صنعت فراگیر و تأثیرگذار نامید، طبعاً

نفوذ تبعات و آسیب‌های ناشی از این ورزش به طور ناخودآگاه به فضای اجتماعی و حتی سیاسی داخل کشور نیز اجتناب‌ناپذیر است.

اولین باشگاه‌های فوتبال جهان، در قرن پانزدهم میلادی تأسیس شدند که البته در ابتدا این گونه باشگاه‌ها رسمی نبودند، به همین دلیل اطلاعات زیادی درباره‌ی آن‌ها در دست نیست ولی می‌توان گفت از زمانی که فوتبال حوزه‌ی نفوذ خود در بین جوامع گوناگون را گسترش داد و پای صنایع و شرکت‌های معتبر صنعتی و بازرگانی و همچنین کارتل‌های بزرگ اقتصادی به این ورزش باز شد، باشگاه‌های فوتبال نیز کار خود را آغاز کردند.

اگر بپذیریم که امروزه فوتبال تبدیل به یک صنعت شده است و باشگاه‌ها علاوه بر تیم‌داری و فعالیت در عرصه‌ی خاص فوتبال، نیاز به تأمین منابع مالی برای برپا و برجا ماندن باشگاه خود دارند و در در این راه تمامی امکانات بالقوه‌ی خود را با استفاده از تجربیات کارشناسان خبره‌ی اقتصادی و مشاوران مالی و به سوی یک توان بالفعل هدایت می‌کنند، باید به این پرسش اساسی و مهم پاسخ گفت که براستی چند درصد از منابع مالی باشگاه‌ها به بخش فرهنگی اختصاص داده شده است و آیا اینکه صرفاً در عنوان و لوگوی یک باشگاه، پسوند فرهنگی را اضافه نماییم، برای فرهنگی شدن آن کافی‌ست؟ یا اینکه ارتقا فرهنگی باشگاه‌ها و به تبع آن هواداران و طرفداران، نیازمند توجه جدی‌تر و صرف هزینه‌های بیشتری برای رشد و توسعه فرهنگی است؟ به‌طور کلی، آسیب‌هایی که ناشی از گسترش حرفه‌ای ورزش فوتبال و باشگاه‌ها در کشورمان می‌باشد را می‌توان به چند دسته تقسیم کرد که مهم‌ترین آنها دولتی و حکومتی بودن باشگاه‌ها و عدم ورود و فعالیت بخش خصوصی به این عرصه، فساد مالی در بدنه‌ی اجرایی و مدیریتی فوتبال و همچنین آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی در بین جوانان و نوجوانان و هواداران و تماشاگران است.

درخصوص آسیب‌های اداری مالی و همچنین فساد موجود در بدنه‌ی مدیریتی فوتبال که اتفاقاً این روزها به یکی از مباحث جدی و مهم در جامعه تبدیل شده است می‌توان مقالات فراوانی نوشت و به تفصیل درباره‌ی آن سخن گفت که البته اگر نیک بگیریم، ریشه‌ی اصلی چنین مشکلاتی نیز به مفهومی فرهنگی و زیرساخت‌های اجتماعی موجود در جامعه بر می‌گردد. اما آن‌چه که باید بیش از گذشته به آن پرداخت، آسیب‌های فرهنگی در باشگاه‌های فوتبال ایران است که خود را بصورت عیان و عریان در سطح جامعه و بخصوص در بین هواداران و تماشاگران در ورزشگاه‌ها و سکوهای استادیوم‌های ورزشی نشان می‌دهد که متأسفانه رفتار توهمین‌آمیز برخی از هواداران یک تیم به بانوان در استادیوم، یکی از این موارد در هفته‌های اخیر بود.

در این میان، وظیفه‌ای که مسئولین یا به طور شفاف کارگزاران فرهنگی هر مجموعه‌ی ورزشی لازم است تا بدان اهمیت دهند، توجه به شعور مخاطبان و هواداران باشگاه‌ها و همچنین تأمین نیازهای رفاهی و فرهنگی آنان است که متأسفانه درحال حاضر باشگاه‌ها و استادیوم‌های ورزشی کشورمان از کمترین امکانات رفاهی و فرهنگی برخوردار نیستند و همین امر سبب جریه‌دار شدن روحیه و عواطف جوانان و به تبع آن مشکلات فرهنگی و اجتماعی و در بعضی از موارد رفتارهای ناهنجار خواهد شد.

امروزه تمامی هواداران فوتبال در تمامی نقاط جهان در یک موضوع آن هم از نگاه کاملاً فرهنگی و اخلاقی اتفاق نظر دارند که عبارتند از حفظ کرامت، حرمت و شخصیت هر تماشاگر در مواردی از قبیل دسترسی آسان به ورزشگاه‌ها با استفاده از سرویس ایاب و ذهاب کافی، زمان مناسب بازی از نظر سرما و گرما، تهیه بلیت بازی به شکل کاملاً گسترده و بدون استرس و ارزان، ورود با آرامش و عدم برخورد اولویه خشن، در اختیار داشتن امکانات لازم رفاهی در قبال پرداخت هزینه و بسیاری دیگر از این موارد که می‌توانند به رفتارهای مناسب تماشاگران منجر شود.

رعایت عدالت اخلاقی از سوی مدیران و برگزار کنندگان مسابقات فوتبال شامل فدراسیون، سازمان لیگ و کمیته مسابقات و همچنین کمیته داوران، بی‌طرفی مجریان و داوران، بازی جوانمردانه بازیکنان، تکنیک و تاکتیک کاربر فنی که دستاورد آنها آموزش عینی و برداشت مثبت از یک بازی خواهد بود و ایجاد فضای مناسب فرهنگی تشویقی با اهدای جوایز ویژه برای تماشاگران در استادیوم‌های ورزشی و همچنین پاسخگویی عوامل تیم برنده و بازنده در قالب مصاحبه‌های رسانه‌ای برای روشن شدن افکار تماشاگران و مخاطبان غیر مستقیم نیز در رفتارهای هواداران و طرفداران تیم‌ها بسیار تأثیر گذار خواهد بود.

بنابراین به نظر می‌رسد برای رسیدن به نقطه‌ی مطلوب و ارتقا سطح فرهنگی در حوزه‌ی فوتبال باشگاهی و حرفه‌ای، مسئولان ارشد کشورمان شامل نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، مسئولان دولتی و وزارت ورزش و جوانان و همچنین فدراسیون فوتبال، درکنار سایر وظایف ذاتی و قانونی خود نقش مهمی در ایـن زمینه دارند تا با هدایت، قانون‌گذاری و برنامه‌ریزی مدون و یکپارچه در جهت توسعه هرچه بیشتر مقوله فرهنگ در ورزش فوتبال و کاهش آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی گام بردارند، چراکه امروزه فوتبال علاوه بر نشاط و شادابی اجتماعی، به وحدت و انسجام و برانگیختن حس غرور ملی در بین اقشار مختلف جامعه و بخصوص جوانان و نوجوانان، کمک شایانی خواهد کرد

رویداد

برگزاری نشست کانون مربیان فوتبال ایران

بیش از هر زمان دیگر نیازمند یک معماری نوین در فوتبال هستیم. سالیانست که دیگر از فوتبال لذت نمی‌بریم. گویی دیگر فوتبال زیبا نیست و شور و نشاط پیشین را ندارد. کنش‌های نامتعارف و غیرحرفه‌ای ای‌سال‌های اخیر نشان از نابسامانی جدی فرهنگی در فوتبال کشور دارد. روزی از مدت‌ها پیش آغاز و اکنون به یک مسئله تبدیل شده است. ریشه این معضلات اما؛ خود ما هستیم. همه ما در برابر این شرایط مسئول و قطعاً مقصر هستیم.

بی‌احترامی، فرار از مسئولیت و کاهش منزلت نیکمک‌ها از سوی مربیان، رواج توهمین، بی‌اخلاقی و فریفتن هواداران برای حفظ صندلی از سوی مدیران باشگاه‌ها، محترضانه‌اندیشی و ایجاد مانع در تحقق سلامت اداری در سطوح مختلف مدیریت فوتبال، ایجاد شبکبه‌های دلالی و تبلیغ افراد مسالّه دار دلالت برخی رسانه‌ها و حتی صدا و سیما و موارد بیشمار دیگر حاصل سالها غفلت و کوتاهی همه ما بوده است. کانون مربیان فوتبال ایران ضمن پاسداشت زحمات و تلاشهای موثر پیشکسوتان، مربیان، مدیران و اهالی رسانه که به اصول حرفه ای و شرافت کاری مقید هستند، ایجاد تغییرات بنیادین و ناگهانی نو در معماری فوتبال کشور را الزامی می‌داند. نشست کانون مربیان فوتبال ایران با موضوع آسیب شناسی فرهنگی فوتبال باشگاهی با حضور جمعی از پیشکسوتان، مربیان و اعضای کانون برگزار گردید و در پایان بیانیه‌ای نیز صادر گردید. حمید استیلی، محمد فتاهی و محمدرضا نادا در کنار حجت الاسلام‌ علی حادید مدیرکل دفتر امور فرهنگی وزارت ورزش و جوانان با دعوت دکتر ذوالفقارنسبی بعنوان میهمان ویژه در این مراسم حضور داشتند.